

03-12-2018

+ 5 PREPORUKA

Motivi koji se tiču kolektivne razine društva

PODIJELI:

Prošloga je tjedna u zagrebačkoj **Galeriji Forum** otvorena izložba *Na granici* slikara **Josipa Tirića**. Riječ je o autoru rođenom 1982., koji pripada – kako se navodi u predgovoru izložbi – “generaciji slikara koja se po uzoru na njemačke neoekspresioniste iz 1980-ih i leipziško drezdensku školu iz 1990-ih i 2000-ih **okrenula figuraciji**. Njegove slike se ističu snažnom **ekspresivnošću**, a sama tematika sugerira ratove, odnosno varijacije na temu ljudskih sukoba. Njegova se ishodišta mogu naći i u povijesnom ekspresionizmu. (...) Kao dosljedan sljedbenik ekspresionizma on slika Krležin ‘plameni vjetar’ i ‘krvavi talas’, kaotično i tjeskobno stanje jednog uma koji ne vidi nikakvo rješenje niti izlaz iz pozicije u kojoj se nalazi, osim apsolutne destrukcije svijeta, pa i sebe u njemu. Tu je možda dolazak na granicu iz naslova – granicu razuma, prikazivačkog smisla ili estetike.”

Povodom aktualne izložbe, s Josipom smo kratko porazgovarali o predstavljenim radovima!

**Josip Tirić: Renoir sa puškom , 120x100cm, ulje na platnu*

► **Koje radove predstavljáš na izložbi u Galeriji Forum?**

Josip Tirić: Izlažem radove nastale zadnjih godinu-godinu i pol. Voditelj **Galerije Forum, Feđa Gavrilović**, i ja izabrali smo deset slika različitih formata.

► **U tvojim radovima nameće se poveznica s ekspresionizmom. Osim formalnoga, postoji li i ideološka poveznica s povijesnim ekspresionizmom?**

Josip Tirić: O povijesnoj i likovnoj poveznici s ekspresionizmom od vremena Prvog svjetskog rata do postmodernog njemačkog neoekspresionizma 70-ih i 80-ih piše u tekstu predgovora sam kustos, Feđa Gavrilović. Ono što se podrazumijeva pod ekspresionističkim slikarstvom 20. stoljeća vrlo je širok i slojevit pojam zato što se na različite načine manifestira(o) na društvene i duhovne kontekste

ARHITEKTURA
UMJETNOST
DIZAJN
FOTOGRAFIJA
FILM

kontakt
impressum
newsletter

RAZGOVORI
PODCAST

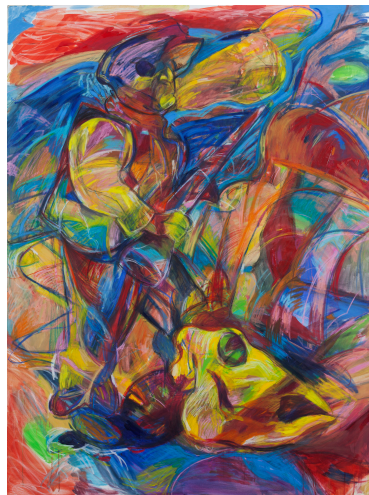
🔍 Search...

**Josip Tirić: Kiš/Giacometti, 120x100 cm, ulje na platnu*

► Tematika ovih slika, kako se navodi u najavi izložbe, okreće se oko ljudskih sukoba i njihovih posljedica, pa čak se i naziv izložbe – *Na granici* – može povezati s aktualnim migracijama i granicama kao simptomima mnogo šire društveno-političke krize. Može li se u odabiru ovih motiva prepoznati i neka općenitija analiza kolektivnog stanja suvremenosti?

Josip Tirić: Iako živimo u vremenu izrazitog vizualnog (napose virtualnog) komuniciranja, priroda slikarskog medija na način na koji se ja izražavam još uvijek je "tiha", i njezina analiza društvenog, političkog ili duhovnog konteksta nema angažman kakav se možda sugerira u pitanju. Kada bi slikarstvo imalo takav utjecaj, sigurno bismo mi, slikari, u tom pogledu više uradili. Rekao bih da ta težnja donekle djeluje kroz unutarnji aktivizam. Naravno, elementi koje spominješ prepoznaju se na mojim slikama, to su motivi svijeta u kojemu živimo, u kojemu granice asociraju na nepoznate (ne)mogućnosti, nerazjašnjenost i nedorečenost politika Istoka i Zapada, zagonetnost o tome kako će sve konačno eskalirati, ide li se, i kamo, te kako ustvari objektivno sagledati situacije kroz načine na koje nam se predstavljaju... U odabiru motiva, dakako, prepoznaje se ono što se može na nekoj kolektivnoj razini tumačiti jer se tiče šireg društva...

**Josip Tirić: Ured za izvanredne situacije, 160x140cm, ulje na platnu; Obećana zemlja 2, 200x150 cm, ulje na platnu*

Izložbu *Na granici* u Galeriji Forum možete pogledati **do 22. prosinca**.

Slika je i predmet u svojoj fizikalnosti i dvodimenzionalnosti, zavodljivi fetiš, kao i roba na tržištu, ali i izuzetno važan segment kaledeoskopa vizualne kulture izrazito dugoga niza trajanja. Poput specifičnoga mikro-dijela multi-slikovnoga mozaika svih slika uopće; od one na zidu spavaće sobe, do slika spiralne galaksije koju možemo naslutiti tek optičkim alatima – ovisno gledamo li s ove ili one strane teleskopa. Mi gledamo i projiciramo ocean nesvjesnoga u slike, ali i one nešto rade nama na vertikalnoj ravni – prostor – oblik – vrijeme – stabla koje ima korijenje u zemlji čovjekove podsvijesti, a grane u nebu ljudske imaginacije. Slika je i predmet i prirodna čarolija, uglavnom

VIZKULTURA

primamljive iluzije čiji nas izgled vara, a u koju i dalje vjerujemo, iako znamo da sve to još nije posve istinito. Stoga jer nam se u mozgu pale isti oni sklopovi na pravu kao i na krivu sliku, na iskustvenu i prostornu proizvedenu osobnom ja-formom, kao i na perspektivnu koja izgleda kao da je prostorna, a o čemu nam nešto više mogu reći istraživanja o zrcalnim neuronima; i u čimpanze i u čovjeka. S toga aspekta u carstvu iluzije slika je uvijek i svojevrsna prijevara. Takav je doživljaj slike: od renesanse camere-obscure, analogne štafelajne slike, istovjetan u čaroliji snopa svjetlosti iz filmskoga projektora projiciranoj na bijelo platno ekrana, do nadasve čudesnoga doživljaja posve virtualnih slika digitalne galaksije gdje se miješaju stvarno i nestvarno. Josip Tirić je slikar. Slikar je po bitnosti i po sebi. To se izražava u načinu slikanja, gdje se ekspresija življenja usmjerena iznutra prema vani, stapa sa ekspresijom slike kao totalnoga ekrana u mjerilu: od povijesnoga ekspresionizma do post-ekspresionizama današnjeg informatičkoga i informacijskoga doba, uz odjeke zrcalnih slika koje najbolje vidimo u ogledalu ili na fotografiji – zaustavljenoj slici. Tirićeve slike ostvarene su izrazitom psihološkom skalom: duh – duša – duševnost. Bolećivo su emotivne, teške i izrazito melankolične. Melankolija je ovdje stanje duha i njegova planeta Saturna, poput čuvene Dürerove Melankolije I, koja čovjeka sapinje, a ujedno mišlju i tugom oplemenjuje, što je povezano i s četiri antička filozofska elementa, ali i četiri ljudske tekućine od kojih je jedna crna žuč (vidi: Kilibansky, Panofsky, Saxl, Saturn i melankolija, 1964).

1512650_835802619797509_6902060084990706444_n

Kada gledamo Tirićeve slike vidimo ekspresiju violetnoga koja se proteže cijelim autorovim purpurnim krugom na svjetlo-tamnoj ljestvici, zapravo, iste boje – poput autorskoga slikarskoga traga u našem post-tranzicijskom prostoru i vremenu. Stoga su Josipove slike s onu stranu svake ideologije – humanistički zapis mladoga slikara – koji ju razotkriva istim onim sredstvima, ovdje, umjetnosti, od koje su stvorene. Slike prikazuju interijere i eksterijere u kojima se isprepliću znakovno, stvarno i imaginarno; ujedno opće, pokatkada univerzalno, ali uvijek osobno viđenje stvarnosti, koju svaki dan, dan za danom, živimo. Sve je isprepletano nenametljivim vizualnim analogijama. Olovni pruski vojnik sa šljemom i tipičnim brkovima i lik s gas maskom, nad kojima bdije ptica mudrosti izletjela iz pejzaža – slike – u sobi – u slici; djeca u noći obasjanom mjesecinom (prva četvrt) i okruglom lampom, kao i ekranom s ovu stranu prozora; totalni božanski pejzaž s Trabantom i čovjek u maskirnoj uniformi iza slikarskih rešetaka ispod vulkana u pozadini; žena koja briše suze i nos maramicom ispred srušene kuće, reklamna slika s bijelim zubima sa skijanja, kao i slijepa pionirka s crvenim i žutim i plavim petokrakama koje padaju... Mnogo je analogija i poveznica sa simbolima vremena. Naravno, različita je zapadna i istočna melankolija, ona sjevernjačka i ona južnjačka, kao i ona koja je intimna i posve osobna – simptom bolesnoga društva i duha vremena.

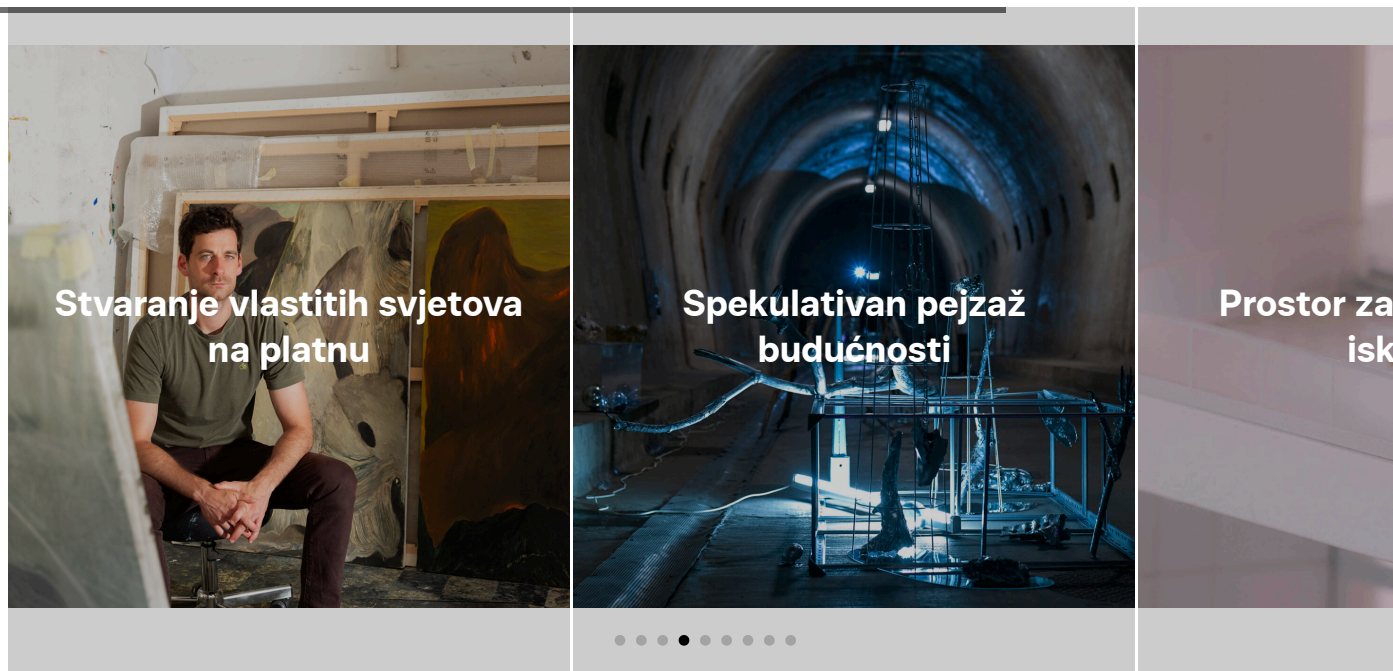
* Vizkulturi projekt "Vizkulturanje društva, 2018." sufinanciran je sredstvima **Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija** Agencije za elektroničke medije

PODIJELI:

TAGOVI: BLIC INTERVJU, GALERIJA FORUM, INTERVJU, IZLOŽBA, JOSIP TIRIĆ, RAZGOVOR, SLIKARSTVO

03-12-2018

+ 5 PREPORUKA

impressum o nama kontakt oglašavanje newsletter

SADRŽAJ I PROJEKTE VIZKULTURE PODRŽAVAJU:

TIPOGRAFIJE NA PORTALU:

Hot Type

POVRATAK NA VRH